

להרות צמאון נפשות
ישראל מנהר היוצא
מעדן נחל גובע מקור
חכמה

להחיות

אור תורת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

והחיה נרדמים

להחיות נפשות שוקקות לעבודתו יתברך שמו

דרך קרוע מתוך סט שלם

על "פכי שמן גדולים שיש בהם כדי להדליק שמונה מאות ושמנים ימים" - לעומת "פך אחד שהיה מונח בחזונו של כהן גדול ולא היה בו אלא להדליק יום אחד, נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים, לשנה אחרת קבעו ועשאו ימים טובים בהלל והודאה".

יהלומים קטנים - אוצרות עליונים

רוב חנויות אינן מוכרות פריטים בודדים מתוך סטים שלמים. הוקק לפריט מסוים בלבד, אין בידו ברייה אחרת כי אם לרכוש את כל הסט כדי לקבל את הדבר הבודד הנצרך לו. גם בחיים יש מוכרי סטים בלבד: מסכתות שלמות. תפילות שלמות. חנוכה מתחילתו עד סופו. רצף ללא הפסקה של שבוע / חודש / שנה / יובל שלמים של טוב, שלא היה בהם אפילו הפוגה קלה באמצע.

ואם לפעמים זוכים ולפתע מתנוצץ בלב חשק יהודי לעשות משוה טוב, כגון להיכנס לבית כנסת, להוציא מהארון גמרא וללמוד בה קצת דברות קודש מתוך מסכת שלמה, הלל אחד בכונה מתוך שמונה, משנה אחת מתוך מסכת, הלכה מסוימת מתוך סימן שלם בשולחן ערוך - כדי להתדבק בנותן התורה ית'ש ולשפוך את אורו הקדוש והטהור על נפש חרבה - מיד יתעורר היצר לעכב את הענין, יתעטעט ויספר שזה לא הולך ככה, הקב"ה קונה מאיתנו רק סטים שלמים.

הוי, יצר, מה לך קם עלי? מה רצינו כבר? לומר קצת תהלים-יומי לפני השם יתברך, כמה מילים של שבח והודיה, לפתוח את הלב, לבקש ולהתחנן או סתם כך להיות סמוך ודבוק למקור החיים ית'ש.

נכון, אדם. מצטער. מה לעשות, היום יז' לחודש, או כ"ד, ואם כן אין לך זכות לומר את התהילים היומי השייך אל היום הנוכחי - כי לא אמרת על הסדר מתחילת החודש, וגם איך מתכוון לומר ממחר עד סוף החודש. רוצה תהילים? היצמד אל האמירה היומית הקבועה החל מראש חודש הקרוב.

כך בנוגע לרצונות קדושים אחרים שנעצרים מלצאת לפועל משום שמעכבת אותם טעות מרה שאם השית מבקש מאיתנו נקודה בודדת, אנו חייבים לשווק לו את כל הסט. אחרת זה לא שווה. כביכול יש למעלה ארון ספרים מפואר - והלימוד שלנו צריך להשתלב עם כל המודף ולהיראות טוב, יפה, שלם, כמו ש"ס של חתנים, לא דף מסכן מתוך. שלמות עליונים אינם גנייה.

ובכן, רבינו הקדוש מלמד אותנו לאורך כל הדרך שלמות ששלנו ללכת ללא הרף מדרגה אל דרגה בעבודת ה' כל ימי חיינו - כי אלו שמונה ימים טובים ידו חובה ואומר בכך די

לנפשו - אך יחד עם זאת עלינו לזכור תמיד כי 'מעט זה גם טוב'.

מעלת הפירוורים בעבודת ה'

פירוירי קדושה הם יהלומים. עפרות זהב. יש להם מקום נכבד באוצרות העליונים גם כשהם בודדים. אפילו נקודת טוב, חוט ששרה, חביבה ביותר לפני הקב"ה. אפילו 'השתקף קלה שארם מנושם נעתק מן הרע אל הטוב, ומנתק שם את עצמו בהווה קטנה אל הקדושה - בתוך כדי טביעה אינמה בכוח - גם היא יקרה מאד בעיני השם יתברך.

'כל תנועה ותנועה שהוא מנתק עצמו מעט מעט מן גשמייתו ופונה להשם יתברך, היא גדולה ויקרה מאד מאד, ואפילו נקדה קטנה מאד, שהוא נעתק מנגשמייתו אליו יתברך, הוא רץ בזה כמה וכמה אלפים פרסאות בעולמות עליונים'.

כל תנועה. מעט מעט. אפילו נקדה. קטנה. מאד. לאמור: עבודת ה' אינה באה דווקא בסטים. גם לא בכרך בודד. הקב"ה רוכש מיהודי גם דפים, משלם טבין ותקולין גם על דף ואפילו קרוע, טוב ויקר בעיניו גם שורה אחת. תיבה. אות.

אילו היה לנו מושג מה היא רוחניות, מה זה טוב, מה עבודת ה' - לא היינו טועים לחשוב שענינים אלה חשובים לפניו ית' רק בכמויות. כשהיודי מעלה ברעיונו מחשבה, אולי קיבל היום חיים מהשית' רק כדי שיוציא מפיו תיבה קדושה בודדת זו, לא יתייחס אליה בכיטול.

באופן טבעי, קיים חשש לגלות סוד זה לקטנים בשנים ובחכמה, שמא יתרגלו להסתפקות במועט ברוחניות חז' - אך צדיקים נתנו בנו אימון שההכרה שיש בבידוי מנה בעלת ערך כביר, תביא אותנו לרצות במאתיים ויותר. המציאות מוכיחה, שהיודע לייקר נקודת טוב ומאמין בערכה העצום - הוא הניגש לעשותה תמיד שוב ושוב, יום אחר יום, עד שזוכה להגיע אל התכלית.

כמה הרחיק רבי נתן בענין זה, ממה שקיבל על כך מפי רבינו הקדוש. בלתי אפשרי לצטט כאן אפילו טיפוס מתוך ים אדיר ששפע מוקלמוטו על יסוד חיים זה.

יודעים מה? 'מעט זה גם טוב'. הנה ספר קטן ומשיבת נפש שמו. מוכרים אותו גם בבודד. יורשה נא להציע הצצה קלה בולרענים.

קטעים אחדים, קצרים.

הו, שלום עליכם, מזל טוב. הוא שוב כאן, ר' כסיל, לתעתע בנו ללמוד דייקא את 'כל הספר. על הסדר, כן? מודף שער עד סוף. בלי דילוג קל חלילה. לטיימו עד.

ובכן, בשלכ זה עדיין אין צורך. אולי גם בשלבים הבאים. סימנים כמו ל'ג, ל'ז, ע"ש, ק' - די בהם כדי לייצב חורה קשרת חיים שנתהפכה על פיה.

אין דעתכם פניה עתה לעיין בכל הארבע? לא נורא. 'מעט זה גם טוב'. לעת עתה, קחו עמכם דברים מתוך סימן ק'.

'כי בכל עת ועת, על ידי כל בקשה וחפוש ועל ידי כל דרישה ודרישה שדורש ומבקש ומחפש למצא כבוד קדשתו יתברך, ועל ידי כל הבטה ונגעו שמביט ותולה עיניו לרחמי יתברך, ועל ידי כל תנועה ותנועה שפונה אל הקדשה - על ידי כל זה, וזכה בכל פעם לשבר חומות ברזל ודלתות נחשת. אף על פי שאחר כך מתגברין עליו בכל פעם, רחמנא לצלן, אף על פי כן אין יגיעו לריק, חס ושלום, ואין שום תנועה שפונה לקדשה נאכדת, חס ושלום. ואם הוא חזק ואמיץ לבקש ולחפש יותר, אף אם יעבר עליו מה, בודאי סוף כל סוף יזכה למצא אותו יתברך... ועל ידי כל תנועה ובקשה שהוא מבקש את כבודו יתברך, וזכה לעשות איזה תקון, עד אשר יזכה לעלות בתכלית העליה'.

חנוכה - ניצוץ קטן שמדליק עולמות שלמים

הזמן גרמא. אורו של חנוכה הוא זה. 'צריך האדם לידע שכל זמן שיש בו איזה נקודה טובה מהאמונה הקדושה, יש לו תקנה גדולה לחזור ולתקן הכל... שיוכל להמשיך תקנות חוט השני על ידי חתיכת אבן שילקט מהאמונה השבורה ונפולה... שלא היה בו להדליק כי אם יום אחד... ונעשה נס ודלק שמונה ימים...' (ליקרה א"ת, שבת 1).

“אור הגנוז” – מה זה בכלל? האם שייך “לחיות” את זה גם בדורנו?

ושבו מתכנסים בני החבורה, לקבל איש מרעו את ההארה העליונה ולהחזירה אל תוך נבכי הלב.

היושבים סביב לשולחן, כבר זוכים לטעם את נקודת הצדיק המאירה את חייהם באור ה'. כל אחד מהם למד לחיות את נקודת עצמו, בינו לבין קונו – וכדי להבעירה יותר בלב, יתכנס אחת לשבוע עם החברים.

כפי שלימד רבינו הקדוש “גם צריך כל אדם לדבר עם חברו ביראת שמים, כדי לקבל התעוררות בלבו מהנקודה שיש בהקברו יותר ממנו... צריך כל אחד ואחד להאיר בהקברו מהנקודה שיש בו... הנקודה שיש בכל אחד מה שאין בהקברו, הם ענפים להצדיק... שהכל צריכין לקבל מתחלה מהצדיק, ואחר כך יקבלו דין מן הדין...”

“זבכך” פותח יוסל, זה לא מכבר בא להתקרב: “מי החנוכה מאירים ובאים לעולם, כולנו יודעים על הארת ‘אור הגנוז’ בימים אלה. כל אחד כאן למד וחזר למד על כך בתורת רבינו הקדוש, כפי שהיא באה בליקוטי הלכות של רבי נתן. אולם יחד עם זאת, אודה על האמת, כי עולמי כמנהגו נוהג – כמו לפני חנוכה – ונפשי בשאלתי: ‘אור הגנוז’ היכן הוא?”

נסע, ותיק וחסיד, פוצה פיו להזכיר את העיקר: “בבית מדרשו של רבינו הקדוש, ההכנה ליו”ט באמצעות הלימוד, היא רק ההתחלה. העיקר הוא הרצון והתחוננים, ההשתוקקות והכיסופין. לעורר את הלב בהתבודדות ולשווע להשיג את ‘טאטע, הטעימי טעם חנוכה, הטעימי טעם אור הגנוז’.

ניצוץ נדלק בעיני נפתלי, שבררך כלל שותק: “לכשתמצי לומר, הרצון והכיסופין להשיג, הא נופא גילוי ‘אור הגנוז’ הוא...”

שותק קמטא וממשיך: “גם מי שלא עסק בכך עדיין, יתחיל מרגע זה. הרי חנוכה לשון חינוך והתחלה, כנודע.”

השקט מניח לרברים להתעכל בנפש. מקרא מלא דיבר הכותב (שיה'ש ח) ‘היושבת בגנים חברים מקשיבים’.

שמעון פונה ליוסל: שאלת היכן ‘אור הגנוז’, שהרי לעיני בשר נוהג עולם כמנהגו. אולם האמת שהפתיחה והיסוד לכל דבר שבקדושה היא האמונה. כיהודי הרי אתה מאמין שאיך אותו אדם כמו לפני חנוכה. לפי ההבנה וההרגשה, לא נהפכת לאיש אחר – אבל האמונה בכך תקרב אותך לכך.

הלא כה דבריו כאש של מוהרנ”ת (ליקוטי ר”ח ו, ג): “שאי אפשר להתקרב לה’ יתברך ולא לשום קדושה ועבודה כי אם על ידי אמונה. ועקר האמונה היא במה שאין השכל מבין. כי מה שהשכל מבין אין זה אמונה. ושם במקום שאין השכל מבין, שם עקר הנסיון. וכשזוכה להתחזק באמונה ולבטל שכלו המגשם ולסמוך על אבותינו ורבותינו הקדושים – על ידי זה יזכה אחר כך להבין הדבר בשכל”.

הוי אומר, שעלינו להתרגל שלא “למוד” ולשקול מיד אם כבר זכיתי. מייחלים, מאמינים, ואדכ נגיע כל אחד להבנה ולהרגשה כפי בחינתו אשר יזכה השי”ת.

דעתו של יוסל אינה מתיישבת: “אתם אומרים אמונה, השתוקקות, והכל אמת קדושה. אולם יתכן מאוד שיש להקדים לכל זאת צעד אחד יותר מוקדם. כשם שאי אפשר לרחף בעינינו ‘אור הגנוז’ ולדלג על מעשה ההדלקה בפועל של נר החנוכה – כך יש להבין בפשטות ממש מה הוא בכלל ‘אור הגנוז’? כלום יתכן במציאות שאכסוף ואתחנן אל מה שכלל איני יודע מה הוא?”

נפתלי מציץ בו לרגע: “הרי ‘אור גנוז’ הוא. איך שייך לדבר ולהסביר על דבר פנימי, המצוי אצל כל אחד באופן שונה, לפום מה דמשער בליביו...”

“הן אמת, מצדיק שמעון את רצונו של יוסל: ‘אך בימים אלה הרי מתגלה האור, ואם כן יש לתת לו אחריות ותיבות ולהמחיש יותר ממתיד’.

‘אצלי’, מדבר יוסל אמת שלו, ‘מצטייר אור זה מרחוק כהרגשות נעלות של התרוממות – אך אני פשוט ורחוק מלהימצא בדרגות אלה’.

‘חברים יקרים’, הקול קול יעקב, אברך בר דעת שקול ומתון: “כל נביח למדומה שלנו להוליכנו שולל. הבה ונראה מה אומר לנו רביה’ק, ובכן, אור הגנוז הינו דבר פשוט מאד: ‘להכיר אותו יתברך’.

אורו יתברך, אור אחדותו הפשוטה הנמצא כאן אתנו עמנו ואצלנו, מאיר בכל מה שקורה בכלליות ובפרטיות – אך השכל האנושי אינו ‘תומך’ באמת פשוטה זאת ואינו מצליח לחיות

את זה.

קליפות וכוחות הטומאה – עשוי וישמעאל ומשם הלאה לקליפת יוון – מתעבים לנו במח ובלב ומחשיכים את עינינו בגזירותיהם. מעניקים ‘פרשנות’ חיצונית לכל מה שקורה – ולזאת ייקרא ‘חכמות חיצוניות’. יוון טוען ‘חושך’. אתה חי בעולם חשוך ונטול השגחה חזו. משמעות כל מה ששבר עליך, שהשי”ת אינו מעוניין כך ועזב אותך. אם עדיין לא עזבך, הוא איתך כדי להעניש אותך. זה הפשט של כל צדוהך וקשייך.

מכאן ואילך הם כבר לא צריכים לדבר. הלב שלנו שתול בתוכנו כמרגל שלהם ועושה את העבודה בשבילם. הפרשנות שלהם פרה ורבה, ‘דבר מתוך דבר’, והאדם מרגיש את נבכי וסיבוכי חייו באופן של ריחוק והסתרת אור חסדיו ית’. עם הזמן, הלב מתעקם לגמרי עד כדי מחשבות פטולות. כמובן גם הפה נסתם. מה יש לדבר, למי יש לדבר.

[במילים אחרות – בשפת התורה הזמנית הנלמדת עכשיו (תורה ב’ תנינא): ‘האנשי דמיס’, הדמים השוטפים על הלב, ‘הפעולות משתנות’ – פוגמות את אמת האחרות הפשוט].

לזה קיבלנו במתנה מ’בית גנוז’ של הקב”ה את האור הגנוז שיאיר לנו בתוך עולמנו. שלא נברח ממגוש החיים – הוכאב והמיוסר – אלא כאן, דווקא כאן, נחולל שינוי במח וגם בלב ונגלה את אמיתת אחרותו הפשוט המתגלה על ידי חסדיו הנפלאים, על ידי ניסים מעל הטבע המקיפים אותנו בכל עת ערב ובוקר וצהריים. פשוט, להתחיל להכיר את אבינו האוהב ולהרגיש חביבים אצלו כבן ארום. מכאן נתחדש ונתחנן בלידה וצמיחה רוחנית חדשה לגמרי.

מתוך חושך הצרות והקשיים, יתנצץ אור פנימי וגנוז. המועקות הצוברות את הנפש יקבלו פרשנות חדשה ואמיתית, פרשנות של אורים ותומים. ‘אורך ואמיתך’, אור האמת. פשוט שכל כולו רוח הקודש: הכל בכל מכל, רק חסדים המובילים אותי לחינוך הנצחי שלי. השי”ת מוביל אותנו ואת כל העולם רק אל התכלית הנצחית.

במקום אוסף של המון מקרים מצערים ושוניים, המשמשים כולם פיסות חרפה המבדיל בינינו לבין השי”ת – יהפכו ריבוי הפרטים לענין אחד ויחיד המקרב אותנו אליו ית’. לא עוד אלף חלקיקי פאול מפורזים, חסרי טעם ויוצרי בלגן שאין לו פשר – אלא אלף חלקיקים המשתלבים יחד להפליא ויוצרים תמונה אחת שלמה, כליאת יופי. גילוי אחדות הפשוט בתוך פעולות המשתנות. מתוך כך נקבל כח לדבר ולשפוך את הלב לפני השי”ת שיהפוך הכל לחסדים נגלים. שנוכה להתקרב אליו ית’ מתוך רחמים גלויים.

נהרה של הקלה פושטת על פני יוסל: ‘ישר כח. יש בדברים כדי להתיישב על לב. ועדיין יש להבין איך בפועל מתבצע השינוי העמוק הזה בתוכנו?’

‘זבכך’, חותם שמעון, ‘פה כוחה של מצוות הדלקת נרות חנוכה כפשוטה, כפי שתיקנו חז”ל. החלק המהותי של הימים הקדושים הללו, מתבטא במה שנקבע שמונת ימי חנוכה להודות ולהלל, כפשוטו. להתחיל להכיר בטובו וחסדו ית’ המקיף אותנו מכל הכיוונים. ‘זיתבוננו חסדי השם’. עלינו להכיר ולהחשיב כל תנועה ותנועה ביהדות ובעבודת ה’, להוציא יקר מזולל, להגדיל את מה שהסט”א מבקשת שנראה כקטן. כך מתעוררת הודיה ומתהפך הלב להכיר דבר מתוך דבר כי טוב ה’.

או אז הדעת דקדושה מקבלת כנפיים. היכולת העולם הבא נבנים בתוך חדר הלב. בתוכנו פנימה נשמע צלילי ניגון, שיר שיתער לעתיד ויתרץ בנעימות של תנוגת אין סופי את כלל הקיושיות וההסתרות. צרות גדולות וקטנות, כלליות ופרטיות, יתחברו לאור גדול, אור אלוקי, אור הגנוז.

המדור חיות דקדושה

נתרם ע”י הר”ר נחמן ברנ”ד שפירא שליט”א

לרגל שמחת נישואי בתו עב”ג החתן

ר נתן שמעון בן ר’ אליעזר משה היילפרין שליט”א

החתונה תתקיים ליל שישי פ’ ויגש אולמי הכרמים ב”ש

זכות רביה”ק יגן בעדם שיזכו לבנות בית נאמן בישראל

מהחיות עם רב

תשועה ברוב יועץ
בדרך שאלה ותשובה

שאלה:

ברוך השם אני עומד בשעת הדלקת נרות חנוכה הקדושים. מה עלי לכוון בהדלקה? איך אני יכול להתחבר למצוה החביבה עד מאד [בלשון הרמב"ם הל' חנוכה].

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

תשובה:

רבי נתן ז"ל עילה אזנינו בכמה מקומות שמלחמת יון היא מלחמה קיימת המתחדשת בכל דור ודור ובכל שנה ושנה. כלי המלחמה הם מצות ימי חנוכה אלו ובכללם קדושת הדלקת נר חנוכה. ובלשון קדשו (בלקוטי הלכות חנוכה ו-א): 'כי זה ידוע שהגם של חנוכה וכן כל הנסים נעשים כן בכל זמן בכל שנה ושנה. היינו כשגברה מלכות הרשעה להשכיחם תורתך ולהעבירם על חקי רצונך, וכן בכל אדם ובכל זמן כשמתגברת ומתפשטת הסטרא אחרא על האדם ורוצה לבטל אותו ולמנוע מעבודת ה' מכל וכל ח'ו' כמו שהיה אז שרצו להשכיח את התורה לגמרי ח'ו' ואמרו כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל'.

מלחמת יון - מלחמה מתמשכת בכל דור ודור

אחד מעיקרי המלחמה אותה ערכו ועורכים טומאת יון עד היום, היא המלחמה נגד האמונה הקדושה. חכמת יון שהיא חכמת הטבע מתנגדת ונלחמת נגד התמימות והאמונה שהם היפך החכמה האנושית. היוונים הכניסו הערצה וחשיבות לחכמה ולדעה העצמית ותיעבו את המושג של השלכת השכל והשתעבודות לאמונה.

עיקר מלחמתם היתה נגד 'אמונת חכמים', וכמו שהאר"ק בליקוטי הלכות (שבת ו-ג): 'זוהי בחינת חנוכה שהוא להכניע מלכות יון הרשעה, חכמי יון, שעמדו על ישראל להשכיחם תורתך, והכל על ידי פגם אמונת חכמים, כי כל העוסקים בחכמות חיצוניות עיקר כפירתם הוא באמונת חכמים שהיא בחינת תורה שבעל פה. כי תורה שבכתב דהיינו תנ"ך הם לומדים קצת, ובאמת כשכופרים בתורה שבעל פה ובאמונת חכמים הם כופרים בתורה שבכתב גם כן, כי אין יודעים דבר מהתורה כי אם על ידי החכמים האמתיים שפירשו לנו את התורה, אבל עיקר כפירתם הוא באמונת חכמים, ועל ידי זה רצו להשכיח את התורה לגמרי, כי על ידי שאין מאמינים בהחכמים האמתיים ח'ו' נשכחת התורה לגמרי'.

עיקר מלחמתם: לעקור אמונת חכמים מלב ישראל

ומדבריו למודנו. שעיקר מלחמת יון היא לזלזל ולעקור אמונת חכמים מלב ישראל, ועל ידי זה הם עוקרים את כלל האמונה הקדושה. כי כל התורה וקיומה תלויים באמונת חכמים וכמו כן כלליות האמונה הקדושה תלויה באמונת חכמים וכמו שכתב שם (באות יא) 'אמונת חכמים הוא עיקר כלל האמונה הקדושה, כי הם ממשייכים לנו האמונה הקדושה בשלמות, כי בלא אמונת חכמים אמתיים גם אמונתו בה' יתברך אינה בשלמות'.

אמונת חכמים - יסוד האמונה הקדושה

ודבר זה גם ידוע ומפורסם בכל ספרי החסידות שאחד

מיסודי יסודות האמונה הקדושה הוא 'אמונת חכמים', וכולם קבעו פה אחד שלא תיתכן אמונה שלימה בה' ית' כי אם על ידי אמונת חכמים. נתיק מעט מזעיר מדבריהם הקדושים הבורים כאש בחובת אמונה זו. בתולדות יעקב יוסף (פרשת יתרו אות ו) כתב: 'זימנינו בה ובמשה עבדו, היינו על ידי שהאמינו במשה שנתדבק בו, משם עלו שהאמינו ונתדבקו בו יתברך', ובמקום נוסף (שם, פ' נח) הביא דברי הילקוט (פ' בשלח) 'ללמדך שכל המאמין ברועה ישראל כאלו מאמין במי שאמר והיה העולם'.

והמאור עינים' (פרשת ויצא) מבאר מעט מדוע האמונה תלויה באמונת חכמים, לפי שהשגת האדם רחוקה מלהשיג האמונה בה' ועל ידי שמציינת לצדיק יוכל גם להגיע לשמוע בקול ה' וכדבריו שם: 'עיקר קיום כל התורה היא האמונה, והאמונה היא שיאמין באמונה שלימה בבוראו ובהשגחתו ובכל דבר שחידשו סופרים והיא אמונת חכמים, כי המאמין ככל בוראי ישמע לדברי תוכחה ולדברי תורה ויבוא לידי קיום המעשה, וכמו שכתוב ויאמינו בה' ובמשה עבדו, רצה לומר, אף על פי שלא היה להם שכל כל כך להאמין בבורא ברוך הוא, על ידי שהאמינו במשה שהוא עבדו ועבד השם, היו דבריו נשמעים להם, ובאו להאמנת השם'.

וע' בתפארת שלמה' (לקו"ת, בשלח): 'האמונה נחלקת בשתי פנים הא' להאמין בה', הב', דוה לחוד לא מהני אך צריך לכל זה אמונת חכמים שהוא אחד ממלח דברים שהתורה נקנית בהם ואם חסר א' מהם לא מהני תורתו כלום'.

נקח לדוגמה קטנה ענין אחד שממנו נראה עד כמה אמונת חכמים היא יסוד האמונה. ידוע כמה הרעיש רבינו הקדוש בחובת ההתחזקות לדרי משה, וגילה לנו שזה אחד מעיקרי עבודת הצדיק לגלות לדרי משה שה' אתם עמם ואצלם, וכלשון קדשו (לקו"ת ד"ב ו-ז): 'יש בני אדם שמונחים במדרגה התחתונה מאד, עד שהיו מיאשים את עצמם לגמרי ח'ו' כי נדמה להם שהם רחוקים מאד מהשם יתברך וכבר אבד נצחם ותהלתם מה'. צריך הצדיק שיהיה לו כח לעוררם ולהקיצם שלא יהיו מיאשים עצמם בשום אופן בעולם יהיה איך שיהיה, ולהראות להם ולהאיר בהם כי עדיין ה' עמם ואצלם וקרוק להם, ואפילו בתוך הארץ ממש, אפילו אם נפל לשאול תחתיות ח'ו, אעפ"כ שם דייקא נמצא כבודו יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו'.

עבודת החנוכה: ביטול לצדיק ואמונת חכמים

והנה, ללא התבטלות גמורה באמונת חכמים, לא יתכן לדעת ידיעה זו - כי בעת חלישות הדעת, במקום השפל שנפל לשם, בוטר בלב האדם בזיון עצום על עצמו ונדמה לו שהוא רחוק מאד מהש"ת והוא מולול מאד בעבודתו שעדיין יכול לעשות שם. ורבינו הקדוש מגלה שזולול זה אינו זולול בעבודת עצמו אלא זולול בידעת האמונה הפשוטה שמלא כל הארץ כבודו. השרוי בחלישות דעת זו, נתפס ח'ו' בפגם אמונה עצום מאד של 'אין לכם חלק באלוקי ישראל' - שהוא הכחשת השגחתו יתברך במקום

שפל זה. אין שום אפשרות לקבל אמונה זו, כי אם על ידי שיבטל דעתו וידבק עצמו לצדיק ויקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה ויאמין לו וילך אחריו, ואז יוכל להאמין באמונה שלמה במציאותו יתברך שם ועי"ז גם יעלה משם וישלים הכל.

ואין לשער גודל תקון הנפש והצלחת החיים בזה ובבא שהיינו זוכים אם היה לנו 'העיקר והיסוד שהכל תלוי בו' (לשון רביז'ל לקו"ת קב"ג) שהוא אמונת חכמים. ההתחכמות להררר אחר רבו היא המורידה לבאר שחת ח'ו' ומונעת את כל הטוב. לעומת זאת, אמונת חכמים פותחת פתח לכל ההצלחה, לכל חלקי האמונה והקדושה, ולקבלת כל העצות הטובות שחיינו תלויים בהם.

הדלקת נר חנוכה - להמשיך אור הצדיק ולזכות לאמונה שלימה

דן על כל אלה יצאה מלחמת יון על ישראל. כנגדם אנו נלחמים בעצם ימי החנוכה לזכות לאמונת חכמים שזה עיקר בנין האמונה.

רבי נתן מלמדנו שזו צריכה להיות עיקר כוונתנו בכלליות עבודת ימי חנוכה ובפרט בהדלקת הנרות הקדושים, וכדבריו שם (אות יד): 'זוהי בחינת נר חנוכה בחינת השמן של חנוכה, כי עיקר האור הגדול של נר חנוכה שהוא בחינת נרות המנורה, נמשך מאור הצדיק על ידי אמונת חכמים שנתקן או כשהכניעו מלכות יון הרשעה, שהוא בחינת פגם אמונת חכמים, כי כשזה נופל זה קם', ועי"ש עוד המשך נפלאות דבריו על שאר עבודות ימי החנוכה כחובת ההודאה ומצות הלל וקריאת פרשת הנשיאים ועוד, שהכל טוב על נקודת קנין אמונת חכמים בימים אלו.

ועיין עוד בדבריו (שם, הלכות כבוד רבו ות"ח ג-ו) שכתב: 'זעיקר כוונתנו בהדלקת נר חנוכה צריך שיהיה שנכוון להמשיך עלינו על ידי זה אור הצדיקי אמת כדי שנוכה על ידי זה לחפש ולבקשם עד שנוכה למצאם ולהתקרב אליהם באמת, כדי לזכות לאמונה שלמה שהוא העיקר. אבל איך נוכה לזה בעצמו, שנשתדל בענין זה לבקש ולחפש את הצדיק האמת עד שנוכה למצאו. לזה אנו צריכים להמשיך עלינו אור הצדיק בעצמו, שהוא בעצמו מאיר לנו ומעורר אותנו שנשתדל לבקשו ולמצאו. וזה אנו צריכים לכוון בהדלקת נר חנוכה - שנוכה על ידי קדושת מצוה זאת שנמשיך עלינו אור הצדיק, ועל ידי זה נוכה לחפשו ולבקשו עד שנמצא אותו. היינו על ידי נר מצוה של חנוכה הקדוש, שהוא אור הצדיק בעצמו, על ידי זה נוכה לחפשו ולבקשו בכל חנוה עד שנמצא אותו, שעל ידי זה נוכה לאמונה שלמה'.

זו צריכה להיות כוונתנו בתמימות ובפשיטות בעת הדלקת הנרות הקדושים ובעת שפרכת הל"ב מול התגלות אור הגנוז של הצדיק ובכלליות ימי החנוכה. וכבימים ההם בזמן הזה יראנו ה' נפלאות לזכות לכל זה, כי הוא העיקר והיסוד שהכל תלוי בו להצלחתנו הנצחית.

לחיותנו כהיום

מהנעשה והנשמע בקרב המסתופפים ביציאת קדישא

להחיות ---

כמה כוללת מילה זו... כמה מחייבת היא מחד וכמה מוזה היא מאידך...

הרי אנו נמצאים כדור מלא תהפוכות, הרחוב הגשמי נוצץ וקורץ, אש החומריות מתפשט ומתרחב במהירות שיא, היצה"ר וחילולתו אינם שוקטים על שמריהם, הם מנסים בכל כוחם להטביע את האדם בתהום הנשיה לבל יקום עוד, להפילו לעצלות וכבודו המעורב במידה גדושה של עצבות ומרה שחורה, לאגן את ליבו ולאבד את תקוותו - אם בנשמיות ואם ברוחניות.

בתוך כל הערכוב הגדול הזה מאיר אור בהיר בשחקים, אור הגנוז שלעתיד המתגלה במימדים שונים, סוד הבריאה והתחדשותה חובקת זרועות עולם, וכבר זה זמנים ועדינים טובא שנהפכה לנחלת הכלל. מכל גוני היהדות ניתים ניצוצי אורה ונחמה, זה נחמנו מנעשינו ומעצבנו דינו להחיות עם רב.

אנו אשר התחנכנו על ברכי דרך החסידות מאז ומקדם, מתחברים - מתוכה ומעומקה - לאור גדול ונפלא זה.

דבר ידוע הוא כי רביה"ק זי"ע בהיותו נכדו של מן אור שבעת הימים הבעל שם טוב הק' זי"ע, נתגדל בצל תלמידיו וינק סיפורי צדיקים אודותיו, קיבל דרכם את חיותו ודרכי עבודתו, וכמו שהעיד בעצמו על כך, ובנוסף לכל זה, הרי שבכוחו הגדול עמד והבטיח שאשר הגדולה תוקד עד ביאת המשיח, והוסיף לאמור שמוליך אותו בדרך ישנה מאוד אך חדשה לגמרי, וככל שנכנסים לשערי האורה מרגישים בחוש איך דרך החסידות המסורה לנו מדור דור מאירה דייקא דרך דרכו המיוחדת והמופלאה של רביה"ק, אכן 'דרך חדשה אך ישנה!' דרך סלולה ובהירה לכל אחד בכל דרגה ובכל מצב!

ובכן, אנשי בשורה אנתנו היום! זה היום קוינו לו! גליון זה אשר רואה אור לקראת ימי החנוכה הבעל"ט היא חוליה ראשונה בשרשרת הזהב אשר תימשך ותתרחב בס"ד לנדבכים נוספים.

גליון זה יתן כמה מכוונות ללבד אותו - אברכי החמד וצעירי הצאן, מבקשי ה' ועמך בית ישראל - המתקברים להורות צמאנו ממקור מים חיים הנובעים מאהי נחל נובע מקור חכמה, להעשיר את ידעיותנו ולהרחיב את דעתנו בעומק דברי תורתו ועצותיו הקדושים, להחיות את עצמנו, להחיות את נפשינו, להחיות את חיינו...

כפי אשר תחזינה עיניכם הרי גליון זה עשיר בתוכן רב גוונים במדורים מלאים זי ומפיקים נוגה, ערוכים בטוב טעם ודעת בשפה ברורה ובנעימה.

בראש הגליון מופיע המדור 'החיה נרדמים', במדור מיוחד זה נשכיל על דבר אמת לעלות בשלבי הסולם העולה בית א-ל, בהכרת נבכי הנפש, עמקי סודותיה ורוייה, בנעם קרבת אלקים.

'חיות דקדושה - א חסידישע פארברענג' - כשמו כן הוא. שיחת חברים נעימה ונפלאה ועריבה בטעמה, ב'פארברענג' זה נצלול יחד בעומק יסודי החסידות.

בשלישית מופיע מדור 'להחיות עם רב' מאחד מגדולי משפיעי אנ"ש שליט"א, ללבן עניני עבודת השי"ת בדרך שאלה ותשובה בטוב טעם ודעת, מיוסדים על פי דברי רביה"ק זי"ע ותלמידיו מורנו הרה"ק רבי נתן זי"ע.

מדור 'אילנות דחיי' הינו אוצר בלום, פרוקי קורות דברי הימים, תולדותיהם של צדיקים וגילויים נפלאים מגנוזי קודש על גדולי מאורי החסידות, כולם מובאים ממקורות נאמנים ועדות אנשי אמת.

'לחיותנו כהיום' - בו יבואו עלי גליון מהנעשה והנשמע בקרב אנ"ש, חבורות והתועודיות לחוק ולהתחזק יחד, פעולות הקודש להפיץ מעיינות החיים חוצה 'לחיותנו כהיום הזה'.

והי רעוא שתפין ה' בידינו יצליח להחיות עם רב הצמאים לדבר ה', להגדיל ולהגביר אור וחיות נפשינו לנצח, ולקרב קץ ישענו בביאת גואלנו בני"א.

הרה"ק רבי גדליה מליניץ זי"ע

מבני היכלא קדישא דהבעש"ט הק' זי"ע א' ~ כ"ט כסליו תקס"ד לפ"ק ~

האור מתוך החושך ביתר שאת. רבים מגדולי וצדיקי הדור המפורסמים שולחים אגרות שלום לרביה"ק, בהם הרה"ק מברדיטשוב זי"ע; דוד רביה"ק הרה"ק רבי ברוך ממעזבו' זי"ע; הרה"ק רבי אברהם קאליסקער זי"ע; ועוד, באגרותיהם הם מחזקים את ידו של רביה"ק באהבה רבה עד מאוד, ומאידך מתנמנמים על החולקים עליו.

בין הצדיקים הללו - אשר רובם נמנים על תלמידי המגיד זי"ע - בולטת דמותו של הרה"ק רבי גדליה זי"ע, אשר כאמור עוד זכה להימנות מבני היכלא קדישא של הבעל שם טוב הק' זי"ע, אשר ממרום כבודו וממרומי שנותיו - בהיותו נחשב כאחד מוקני צדיקי הדור הגדול מרביה"ק למעלה משלושים שנה - שלח את אגרותו לחוק את רביה"ק בדרכו.

כשנה לאחר מכן - ראש חודש ניסן שנת תקס"ג - התקיימה במערודעודיוקע נישואיה של מרת שרה ע"ה בתו של רביה"ק, כמה חסידים וביניהם מורנו הרה"ק רבי נתן זי"ע הצטרפו ללוות את רביה"ק בדרכו עד העיירה ליניץ, שם נתקבלו בחיבה יתירה ובהערצה רבה על ידי הרה"ק רבי גדליה, שכיבדם ביותרת הכבוד ושוחח עם רביה"ק בסוד שיח שרפי קודש.

ברסלב. שבת חנוכה שנת תקס"ד לפ"ק.

חסידים ואנשי מעשה עומדים מסביב לשולחן ומצפים לשמוע דברי אלקים חיים להחיות את נפשם, אמנם רביה"ק אהזו בשרעפי קודש ומתבטא ואומר: קשה עתה לומר תורה, כי כל צדיק יש לו חלק בתורה, ובשנשתלק לזקן עמו את חלק תורתו, ועל כן קשה לומר תורה.

רחש עבר בין העם מסביב. רביה"ק מתחיל לומר תורה. תורה ארוכה ועמוקה - הנדפסה בליקוטי מור"ן תורה יד - ובתוך דבריו רמוז על הספד הסתלקות צדיק, בהוכיחו את מאמר חז"ל (שבת בא) שאין מספידין בחנוכה.

ואכן, לא בכדי דיבר רביה"ק מענין הסתלקות הצדיק, לאורו שבע - ביום כ"ט כסליו נר ג' דחנוכה - הסתלק הרה"ק רבי גדליה זי"ע לשמי רום, ומנוחתו כבוד בעיר ליניץ שם הוריה אור תורתו ועבודתו במשך ימי חייו.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

אוסטראה. שנת תק"ה לפ"ק.

הגאון רבי יצחק זצ"ל דיין ומר"ן בעיירה נשען על אדן החלון בביתו ומאמץ את מוחו לפתור שאלה קשה אשר הובאה לפתחו. כעבור דקות אחדות מתפשטת נרדה על פניו, הסיבה לכך נעצה בדמות המקרבת אט אט לעבר הבית.

חיש קל מודרה מכין רבי יצחק חדר מיוחד לאורח המתקרב ובא. ואין רץ אל הדלת לקבל את האורח בכבוד הראוי. אכן זכות כבירה נפלה בחלקו להיות אושפיוא לצדיקא, לארח את מרן אור שבעת הימים הבעש"ט הק' זי"ע בביתו בעת ביקוריו באוסטראה.

בנו העלם הצעיר גדליה בן השבע מביט בפני הצדיק ומבין שאיש קודש הוא העובר בביתם, הוא משכיל לשאוב ממנו מלוא הפנינים יראת שמים וקדושה בכל עת המצאו קרוב אליו.

במשך השנים הבאות - עד שנת הסתלקותו של הבעש"ט הק' בשנת תק"כ - הוא זוכה להסתופף ביצילו פעמים מספר ואף לקבל ממנו תורה, ועל אף היותו רך בשנים הלך לו הבעש"ט הק' כבוד גדול כאחד מתלמידיו הגדולים. ואכן זיו תואר פני אור שבעת הימים הק' נשארו חקוקים על לוח לבו כל הימים.

עד בטרם הגיעו לבן עשרים נתקבל רבי גדליה כרב באוסטרפאלי ובעוד עיירות, ולסוף ימיו תקע אהלו בק"ק ליניץ אשר על שמה נקרא הרה"ק רבי גדליה מליניץ זי"ע, ומצודתו היתה פרוסה בשאר קהילות הקודש.

לאחר הסתלקות הבעש"ט הק' דבק בגדולי תלמידיו ר - רבו המובהק הרה"ק רבי אריה לייב 'המוכיה מפולנאה' זי"ע, והרה"ק בעל תולדות יעקב יוסף זי"ע. כמו כן היה ידידו ורעו הקרוב של הרה"ק רבי פינחס מקאריץ זי"ע שהעיד עליו שזכה לגילוי אליהו עוד בילדותו.

דברי תורתו נדפסו בספר 'תשואות חן', ובספר 'שבחי הבעש"ט' שחיבר הרה"ק רבי דוב בער ב"ר שמואל ז"ל ש"ר מליניץ, מובאים דברים הרבה בשמו כאשר מננו בשם 'הרב המאור הגדול החסיד דקהילתינו'.

שנת תקס"ב לפ"ק.

המחלוקת על רביה"ק מתעוררת, בימים הללו מנסים המתנגדים להחיות יד צדיקי הדור על התנגדותם לרביה"ק, אמנם דווקא כעת נתגלה

לתשובות והערות והארות אפשר לפנות אל:

055-672-1485

ברכת מזל טוב שלוחה בזאת לידידינו העומד לימינו בכל עוז

הרה"ח ר' איתמר לייפער שליט"א

לרגל הולדת נכדו למזל"ט זכות רביה"ק יגן בעדו שיזכו לגדלה לחופה ולמעש"ט

על הטוב יזכר הרה"ר שלום שנעבאלג שליט"א ירושלים

שנשא בעול הדפסת הגליון לרגל שמחת הולדת בתו למזל טוב זכות רביה"ק יגן בעדו שיזכה לגדלה לחופה ולמעש"ט

על הטוב יזכר הרה"ר יצחק פיליב שליט"א ירושלים

לרגל שמחת הולדת בתו למזל טוב זכות רביה"ק יגן בעדו שיזכה לגדלה לחופה ולמעש"ט

על הטוב יזכר הרה"ר משה קליגר שליט"א ירושלים

לרגל שמחת הולדת בתו למזל טוב זכות רביה"ק יגן בעדו שיזכה לגדלה לחופה ולמעש"ט

א חיות און א ליכטיגקייט אין אידישקייט מערכת ברסלב 025.808.321